

f.eks. Tyskland – ikke fremsætter forslag om oprettelsen af et overstatsligt unionspoliti. Hvordan kan statsministeren garantere, at der ikke fra tysk side vil komme et sådant forslag? Det forekommer lovlig optimistisk, hvis statsministeren er udstyret med en sådan spådomskunst, at han allerede nu kan forudse, at kansler Kohl ikke vil stille et sådant forslag på regeringskonferencen. Det, Kohl har sagt, og som også står i de papirer, han har udarbejdet sammen med præsident Chirac, er jo tværtimod, at man vil have en kraftig styrkelse af det retlige samarbejde.

Sluttelig skal jeg med hensyn til regeringens dagsorden sige, at ordene, »regeringen deltager i regeringskonferencen på det fremlagte forhandlingsgrundlag«, betyder, at Enhedslisten er nødsaget til at stemme imod. Jeg har forklaret, hvorfor der er en række punkter i dette forhandlingsgrundlag, som vi er dybt uenige med regeringen i, og det kan jeg så henvise til. Vi er altså nødt til at stemme imod.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg har en kommentar til et enkelt punkt i hr. Albrechtsens indlæg. Det er selvfølgelig hensigten helt i overensstemmelse med de regler, der nu engang er aftalt her i Folketinget, at Folketingets Europaudvalg under regeringskonferencen som altid løbende vil blive orienteret grundigt og ordentligt.

Derudover imødeser jeg, at den møderække, som allerede er i gang med de uformelle møder i kredsen, hvor Europaudvalget samles uden for Christiansborg, også vil blive fortsat for at sikre en grundig orientering. Derudover har regeringen bebudet, at der vil blive tale om, at vi med mellemrum, når det passer, og når der er stof til det, holder debatter her i Folketingssalen. Og endelig har regeringen altså tænkt sig at bruge sin ret til, sit privilegium til med mellemrum at konsultere de partier, der står bag det nationale kompromis.

Der vil altså blive tale om en bred vifte af initiativer for på bedst mulig måde at holde presse, offentlighed og de politiske partier orienteret om forløbet af konferencen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for svaret fra udenrigsministeren og så bare opfordre til, at man i det omfang, man fører sådanne drøftelser med partierne, gør det på en sådan måde, at der ikke

skabes det indtryk, at beslutningerne træffes uden for Folketingets organer, uden for Europaudvalget og uden for Folketingssalen. Det er blot en opfordring og en tak for svaret.

Men jeg vil gøre statsministeren opmærksom på, at han stadig væk skylder mig et svar.

Hermed sluttede forhandlingen.

Formanden:

Som tidligere meddelt udsættes afstemningen om de fremsatte dagsordensforslag til på torsdag den 14. december 1995.

Den næste sag på dagsordenen var:

39) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om dansk deltagelse i en implementeringsstyrke for fredsaftalen for Bosnien-Hercegovina.

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 7/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ingrid Rasmussen (S):

I NATO's politiske og militære systemer har Danmark haft en vigtig placering gennem mange år. De danske politikere og soldater har gennem alle årene været medvirkende til at yde en væsentlig indsats til fredsforanstaltninger. Det har i særdeleshed været en dygtig og rigtig indsats, Danmark har bidraget med, når f.eks. FN har bedt os om at deltage i operationer i det tidligere Jugoslavien. Gennem flere år har der været forsøg på at få krigsparterne til at indgå fredsaftaler. Nu ser det ud til at lykkes, hvilket i sig selv er glædeligt.

Men fredsaftalen er skrøbelig og sårbar. En underskrevet aftale er i sig selv ikke nok for, at freden vil kunne holde. Konflikten har erkendt dette og anmodet FN's Sikkerhedsråd om at etablere en multinational implementeringsstyrke under FN's kapitel 7. Parterne har med Dayton-aftalen været med til at tage et afgørende skridt i retning af at ville fred. Men når det er sagt, kan det selvfølgelig ikke udeluk-